

SZILÁGY-SOMLYÓ.

TÁRSADALMI HETILAP

és

A SZILÁGY-SOMLYÓ-VIDÉKI GAZDASÁGI EGYLET KÖZLÖNYE.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Nagy László.

Segéd-szerkesztő:

Hulinka Sándor.

SZERKESZTŐSÉG:

Sz.-Somlyón az ev. ref papi háznál,
hová az előfizetések és a kéziratok küldendők.
Hirdetések jutányos árban. Bélyegdíj 30 kr

Vasutunk.

(i.) Elfoglalt álláspontunk: vasut bármily irányból, mennél hamarabb. Most már megnyugodva jelezhetjük, hogy a megye közgyűlése által elfogadott és a magas miniszterium által megerősített irány nem csak megtartva, hanem biztosítva is van az aláírások eddigi eredményével.

Legyen üdvözölve Sz.-Somlyó városa ama felemelkedett magatartásáért, melyel (a városi közgyűlés rovata alatt olvasható) egyhangu szavazattal járult a vasut létesülhetéséhez tekintélyes adományával.

Nem kis befolyással volt e határozat, azon emelkedett, egyértelmű magatartásra, melyel a megye által kiküldött vasuti érdekelttség a szamosvölgyi vasut igazgatóságának lapunk mult számában közölt és commentált átiratát tárgyalta folyó hó 16-án tartott — igen népes gyűlésében.

Az átirat felolvasása után főispán méltóságos Baranyi Ágoston ur mindenek előtt kijelentette az átiró igazgatóság főmérnökének megbízása folytán, hogy az átiratból a sarmaság-sz.-somlyói szárnyvonal csak feledékenységből maradt ki.

Nos! hát mi jó pénzül veszszük ezt a feledékenységet. De ezen feledékenységgel szemben kötelességünknek tartjuk jelezni, hogy a „Szolnokdoboka“ folyó hó 16-áról kelt hire szerint: „A deés-besztercezi vasut szolid vállalkozója Ernest Gusztáv, Solinsky Gyula mérnökkel f. hó 14-én szállott ki a deési állomástól kezdődőleg a Zsibó-N.-Bánya felé vezetendő vasut lejtvmérezésére.“ És ime a véletlen összejátszása szerint illetékes helyen nyert informá-

tio folytán, ugyanezen urak, ugyancsak a fenn hivatott nap délutánján szakszerűleg áttekintették a sarmaság-sz.-somlyói vonalat és Szilágy-Somlyóról, a hova jó szürkületkor érkeztek, még azon este tovább indultak és Solinski főmérnök ur másnap ezen kirándulás benyomása alatt jelentette be a feledékenységet, de egy-szersmind azt is, hogy az átiratban felajánlott összeg 120 000 frttal többnek olvasandó, mert az is csak feledékenységből maradt ki.

A fennebbiekből tényeket constatálunk s egyszersmind kijelentjük, hogy a szamosvölgyi vasut igazgatóságának „Adjon isten“-ére szíves „fogadj isten“-nel felelünk, ha az illető igazgatóság minden utó-gondolat nélkül fogadja el a megye eddigi határozatához ragaszkodó álláspontunkat.

És most nincs egyéb mondani valónk, mint főbb vonalaiban előadni az érdekelttségnek egyhangulag hozott határozatát.

A megyei érdekelttség ragaszkodik ahoz, hogy semmi vasuti combinatiónban nem ereszkedik addig, míg a n.-károly-zilah-sarmaság-sz.-somlyói irányt biztosítva nem látja.

Azonban a jónál a jobbat, a soknál a többet szívesen elfogadjuk. Már pedig jobb nekünk, ha a megye határszéleig (Zsibó) kiépül a vasut és így a hálózatba a mi Szamosvölgyünk is bevonatik és több nekünk, ha nemcsak északnyugotfelé mehetünk vasuton, hanem kelet felé is érintkezhetünk s forgalmukkal öregbitjük a mi forgalmunkat.

Ugyanazért mi biztosítunk a n.-károly-zilah-zsibó-sarmaság-sz.-somlyói vasutvonalra egy millió forintot, ha szamosvölgyi vasuti társulat kötelezi magát, hogy:

a n.-károly-zilah-sarmaság-sz.-somlyói vonal kiépítését az 1886. márczius havában meg-

kezdí és 1887. ápril 1-éig a forgalomnak átadja, — továbbá:

1887. ápril havában megkezdí a zilah-zsibó-deézi vonal építését és 1888. május 1-éig a forgalomnak átadja.

A kölcsönös garantiák kieserelésére mi kötelesek vagyunk a n.-károly-zilah-zsibó-sarmaság-sz.-somlyói vonalak kiépítésére, a szamosvölgyi vasut-társulat pedig a zsibó-deézi vonal kiépítésére szükséges törzsrészcvények elhelyezését igazolni.

Az egység az érdekelttség részéről a megye és alakulandó részvénytársulat jóváhagyása után válik kötelezővé.

Ime ez a mi „fogadj isten“-ünk. És most a szamosvölgyi vasuttársulaton van a szólás joga. Érdekeink nagyon is egyeznek s ily alapon könnyen megértjük egymást.

Magyar kultur egylet.

Lapuuk mult számának „Nu styu ungurestye“ közleményének vizshangjául érdekesnek találjuk közölni Moldován Gergely Thorda-Aranyos megye kiváló tanfelügyelőjének alábbi felhívását:

„Az Erdélyrészi culturegylet e hó 30-án tartja meg közgyűlését.

Mindenestre fontos és nevezetes esemény az erdélyi részekre nézve.

Kolozsvári románok máris bizonyos agitatót indítottak az ellen a románlapokban, s igyekeznek annak fontosságát és ünnepélyességét kicsinyíteni.

Az egyik azt mondja, hogy kivilágítás alkalmával a románok előre elkészülhetnek, hogy ablakaik betöretnek; s hozzá teszi azon malitiosus megjegyzést: „a magyar cultura az ablakon át szokott behatolni,“ — illetőleg a magyar cultura az ablakzuzásban nyilatkozik.

Oh jöjj, — gyötörd szagrasd e lelket,
Én szenvedek majd és — szeretlek;
Oh jöjj, — nézd mint esd térdrehulva
A nyomorultak nyomorultja . . .

Nincs irgalom hát? mert a sirba
Varnak real szived kedves ifja . . .
Reszkess!

Esdeklem hát az égnek
Ne legyen nyugtod pihenésed,
Hütlén lelked elátkozottan
Bolyongjon égő fájdalomban,
Szövetkezem a kárhozattal . . .

Nem, nem, oh nem — mit is beszélek —
Feledtem egykor — szeretélek . . .
Váljon imává ez az átok,
Margit . . . Margit — én megbocsátok! . . .
Égli Mihály.

A hívők menyországa.

— Rajz. —

Hamvai Sándortól.

— Adél . . . Adél! Gondolja ön meg jól a dolgot! Ön egy elkényeztetett bálkirálynő, elbeczéztet urhölgy, a ki lábai előtt látta egy fényes nagy város előkelő urait: ön egy füszerkereskedő neje akar lenni! Ön, a kinek mosolyáért versengett a high-life minden tagja, a ki . . . a ki . . .

— S a ki most saját kezeivel keresi meg a darab kenyeret s a karton ruhára válót s a ki ezért nem tesz szemrehányást se Istennek, se embernek; a ki szakítottam fényes emlékeimmel, megszokottá vált előttem, hogy azok, a kik mosolyomért versengtek egykor a fényes redoutban, most ha az utcán meglátnak az egyik soron gyalog

TARCZA.

Megcsalatva.

— Főt. Kacza György egykori tanáromnak. --

Nem menekülsz, — nem menekülhetsz!
— Pecziny gulamb hattyu fehérén
Kétségbeesve száll a légben,
Vonagló, fíradt gyöngye szárnya
Széllyel tépdelve — vérbe ázva . . .
Utána rémesen sikoltva
Szárnyal a vérese a vadonba,
Fájdalmában felzug az erdő
Levél, virág a vad morajtul
Felriadozva összeajdul,
Kegyelmet esd a siró szellő . . .

Nincs, nincs, nem ismerék irgalmat
Enyhet, üdvöt csak bosszu adhat,
Meghalsz! nem, nem mit s beszélek,
Bántana nyugodt pihenésed,
Hisz ott a sirba nem fáj semmi,
Ott nem lehet majd vezekelni,
S te oly bűnös vagy — annyi vétked:
Egy szívem volt s te összetépted,
Életemet pokollá tetted
De ott leszek mindig melleted,
Velem leszel a kárhozatban,
Nem, nem maradsz megbosszulatlan!
Kedves ifjad elment örökre,
Jo ott neki a néma földbe,
Nézd, nem hiszed? szép piros vére
Real szokelt kezem fejére,
Utólszor is még azt hörögte:
„Ott . . . fent . . . az égben . . . majd örökre . . .
Haha várhat s hiába várhat,
Enyém vagy és én nem bocsátlak!

Nem menekülsz, nem menekülhetsz!
Mig én félholtan öntudatlan
Vergődtem égő fájdalomban,
Elszöktél tőlem, eitemetek
Utánad jöttem felkereslek,
Életre rázlak visszaadlak
A gyöttrődésnek, kárhozatnak,
Érezd te is, mit én is érzek
Gyötrelmeit a szenvedésnek,
E kint, mely lelkem tépi, marja,
E lázt, mely oly pokolin éget
Jer, hadd felezzem meg te véled!

Ne félj, ne hidd csak lázas lélek
Örjöngő szív bánthatna téged:
Eljöttem ki a temetőbe
A földtől vissza könyöröglek.
Jönnöd kell! . . . itt a bűvös óra
Szárnyakra kél a sir lakója.
Itten bolyongtok láthatatlan
Hallik a bűvös égi dallam,
Hallik a szárnyak csattogása . . .
Veletek játsz' a holdsugára;
Nektek ragél a fűzfa lombja
Lágyan inogva — félálomba,
Suttog a szellő lágyan — szépen
Oh jöjj, te itt vagy — érzem, érzem . . .
Megesküszöm e sok keresztre
Hogy minden, minden elfeledve
Margit jönnöd kell, én szeretlek!

Emlékszel-o, emlékszel-e még,
Feledted-e a multak képét?
E bűvös bájos szép világot,
E részegítő édes álmot? . . .
Bár összerongyolt összetéptett
Oh én most is a multban élek . . .
Oh jöjj, oh jöjj, im itt az óra
El kell jönnöd találkozóra,
E bűvös ország újra épül:
Szíved varázsos szerelmétül . . .
Oh jöjj, — enyém lesz szörnyű vétked;
Oh jöjj, — én majd vezeklek érted;

Ítát biz ezt rosszul teszik a kolozsvári románok. A kik a „Tribuná“-t ilyen közleményekkel látják el, azokban hiányzik a türelmesség és hazafias jóakarát; nem lenne csoda, ha ilyenmü insultusnak komolyabb következményei volnának. De nem fognak lenni.

Már mielőtt létesült volna, veszett hírért költötték az erdélyi magyar cult.-egyletnek.

Ujságokban nyíltan, sugdosva a társadalomban hirtelítették, hogy az egylet az oláhság megsemmisítésére alakul.

A turbulens elemek indították meg e híres telést; s azon turbulens elemeknek sikerült általános hitelt szerezni annak, a mit hirtelítették. Ha a magyar culturegyletért itt-ott tánczvigalmakat rendeznek, még az egészen komoly irányú és hazafias gondolkodású román férfiak is attól távol tartották magukat, nehogy az oláh lapokban megtámadásnak legyenek kitéve.

Azt lehet mondani, hogy az erdélyi cultur-egylet ellen, habár nincs megalakulva még a legnagyobb ellenszenvet költötték fel országrész szerte. Helytelenül és szerencsétlenül.

A dolog élére van állítva, e téren román és magyar, gyűlölt ellenséget látnak egymásban. A magyar ellenséget lát azért, mert lépten-nyomon ilyent tapasztal sajtóban, népszerűtlében.

Ezt a feszült viszonyt a culturalis-téren meg kell változtatnunk.

Mi románok hagyjunk fel az izgatással, mert arra most absolute semmi alappal nem bírunk. A cultur-egylet egyetlen románnak sem facsarta ki a nyelvét, az egész natio oly ép, mint volt bármikor. Nyelvünk-től az az egylet nem foszthat minket s lelkemben meg vagyok győződve, hogy nem is akarja, de ily lehetetlen munkát nem is akarhat.

Hatalmas fegyver mindenesetre az izgatók kezében, hogy minket nyelvünk-től akarnek megfosztani. De okos ember belátja, hogy ez nem lehetséges, a templom és iskola a kezünkben van.

Nem akar a cultur-egylet egyebet, mint a magyar culturát, az az iránti érdeklődést általánossá tenni s különösen a hazafias érzést fejleszteni.

És ez rendén van. E kötelesség, a mi eddig el volt mulasztva. Minket ez a törekvés nem bánthat: e törekvést nekünk támogatnunk kell.

Mi baj lehet abban, hogy a román ember gyönyörködni fog tudni valamely művész magyar csatákepeiben; lelkesedni lesz képes egy Petőfi költeményein; bűnülni fogja Aranyt és Deák Ferencz bölcsessége előtt kalapot emel? Mi baj lehet abban, hogy criticus időkben a magyarokkal mi is felkiáltunk: „Életünket és vérünket a hazáért, a királyért!”

Az erdélyrészi culturegylet nem akar és nem akarhat mást, mint oda fejleszteni minden polgárban a hazafias érzést, hogy a fennebbi módon kiált-hasson fel.

A cultur-egylet a békét akarja megállandósítani nemzetségeik között és azt a törekvést üdvözlőnk és támogatunk kell.

Vissza tehát az igatás fegyverével. A ki ezt használja, az rossz hazafi!

És itt tanácsolnék egyet a biggadt gondolkodású román férfiaknak. Ne csak ne izgassanak a culturegylet ellen, hanem annak közgyűlésén vegyünk részt. Nem azoknak szólok én, a kik füllel bírnak és nem hallanak, szemmel bírnak és nem látnak; a kik nem az állam multjának dicsőségén esüngenek; szólok azokhoz, a kik ez ország alkotmányát magukénak vallják.

Az izgatás igen messze ment; kártékony hatása lépten-nyomon tapasztalható, — úgy, hogy a valódi

menni. a másik sorra térnek át, vagy ha kanyarodónál találkozunk szembe, a jobb érzelműek hirtelen a kirakatok felé fordulnak s azon találnak nézni valót. Vannak aztán olyanok is, a kik mosolygva állanak meg s föltéve monoklijukat, lakásom után kérdezősködnek! Hahaha! — Nem a keserűség beszél belőlem! Nem! Avagy érzi-e hangomban a sarcasmusnak csak legkisebb árnyát is? Engem nem bánt a fényes társaság művelt tagjainak lenézése . . . én, én büszke vagyok arra, hogy szakítottam multammal s nem estem el csüggedve a fél uton. Úrnőnek neveltek és szegény leány lettem s becsületes leány vagyok . . .

A méltóság szent varázsa ömlött el a leány halvány arcán. Sötét szemei felragyogtak s nem a megsértett dacz elégtétele, hanem egy nemes, büszke lélek felmagasztosult fénye csillogott azokban, a mely előtt báró Ferthőy pislogva sütötte le szemét, s látszott, hogy itt egy érzékeny frázissal akar közbe szólni, de a leány utját vágta annak.

— Ön most dicsőíteni akar ugy-e? Magasztalni erélyemet, magasztalni lelki nagyságomat? Hagyja el! Nem érdemes szóra sem. A mit tettem, kötelességből tettem s a legnagyobb önzésből. Vagy nem önzés-e tőlem, hogy megfosztottam önöket attól a kedves mulatságtól, hogy mint koldus meghúzódva egy gazdag ismerősöm házána s annak kenyerét éve, továbbra is részt vegyek az önök körében s úgy tegyenek velem, mint a szegény Gelen-czey Piroskával, ki mint barát nő szerepel báró Radácskaynéna s olyan jól megnevelteti a társaságot, mikor annak elviselt rongyaira reá fogja, hogy amerikai tábornok nagybátyja küldte New-Yorkból? Gunyból udvarolnak neki s ő szegény jó pénz gyanánt veszi azt. Nem veszi észre, hogy az idő elmúlt, s a kis comtesse, kit karjain ringatott már szintén eladó leánynya serdült s nagy kegy az neki, hogy azzal — tegeződhetik! Hahaha! Hagyjanak önök magamra! Szegény anyám mikor meghalt [ne törölgesse szemét, lássa én nem sirhatnám:] halálos ágyánál megfogadtatta velem,

románoknak komolyan meg kell ragadniok minden esz-közt, a melylyel a közbékké, a kölesönös egyetértést megerősítik. Ragadjuk meg az alkalmat a magyar culturegyletrel is, támogassuk annak törekvéseit, vegyünk részt annak alakuló közgyűlésén.

—

* Az ünnepély. Meghívó. Az „Erdélyrészi Magyar Közművelődési Egyesület“ f. a. u. g. hó 30-án és 31-én (vasárnap és hétfőn) tartja mag ünnepélyes első rendes közgyűlését Kolozsvárt. Ez ünnepélyes tisztválasztó közgyűlésre a szavazatképes (a tagdíjaik első részletét lefizetett örökös alapító és rendes) tagok ezennel tisztelettel meghívata. A testületek küldöttek által képviseltetik magukat. Kolozsvárt, 1885. aug. 13. Dr. Haller Károly elnök. Az ünnepély programja. Augusztus 30-án. 1. Reggel 8 órakor a Budapest és Brassó felől érkező külön vonat fogadása; felvonulás zenével, fellobogózott kocsikkal és nép-banderiummal a városháza elé, hol dr. Haller Károly polgármester és egyesületi elnök az erkélyről üdvözi a vendégeket. Elszállásolás. 2. Dél előtt a város megtekintése a kalauzoló-bizottság vezetése mellett. 3. Dél előtt 11 órakor előkészítő gyűlés. 4. Gyűlés után társas-ebéd. 5. Délután kávé a sétatéri kioszkban; a sétatér és lövölde megtekintése; díszlovászat. Kirándulás Monostorra. 6. Este 7 és fél órakor díszelőadás a nemzeti színházban. 7. Előadás után ismerkedési estély. Augusztus 31-én. 1. Reggel 8 órakor gyűlekezés Nagy Gábor kávéházában, felvonulás a Fellegvárra. 2. D. e. 10 órakor a közgyűlés. 3. Közös dísz-ebéd. 4. Megtekintése a város nevezetességeinek a kalauzoló-bizottság vezetése mellett. 5. Színház társas-vacsora. Felhívás. A közgyűlés ünnepély-rendező bizottsága fölkéri az elnöki meghívóban foglalt mélyen tisztelt tagtársakat, az itt következő pontok figyelembevételére: A m. kir. államvasutak városi menetjegy irodája aug. 30-ra Budapestről és Brassóból külön vonatokat indít Kolozsvárra. A vonatok állomáshelyei külön plakátokon lesznek jelezve a menetjegy iroda által s a megérkezés egyszerre történik reggel nyolcz órára. Az egyesület ezenkívül kedvezményes jegyekért folyamodott a m. kir. államvasutak, a magyar nyugati, a kassa-oderbergi, a magyar északkeleti, az arad-körös-völgyi és a szamosvölgyi vasutak vezérigazgatóságaihoz. Azok tehát, a kik a különvonatot nem vennék igénybe, a záros határidőn belül való bejelentés alapján a kedvezményes jegyek használata mellett utazhatnak, mely esetben Kolozsvárt a vonatok rendes érkezése ez: Reggel 5 óra 58 perczkor gyorsvonat érkezése Brassó felől, Reggel 6 óra 43 perczkor személynvonat érkezése Budapest felől. (Reggel 10 óra 16 perczkor a szamosvölgyi vonat érkezése.) Délután 5 óra 56 perczkor személynvonat érkezése Brassó felől. Este 10 ó. 1 p. kor gyorsvonat érkezése Budapestről. Megjegyezzük azt is, hogy a különvonatok 50—60 %-os menettéri jegyei 14 napra fognak szólni. A szamosvölgyi vasut igazgatósága ez érvényességet szept. 2-ig tűzte ki. A vizsautazás bármely személynvonattal történhetik. Kérjük ezeketán a mélyen tisztelt tagtársakat, kegyeskedjenek az „E. M. K. E. ünnepély-rendező bizottsága“ cz. alatt alölírottak f. hó 22-ig tudatni: 1. A külön vonaton, vagy kedvezményes jeggyel szándékoznak-e utazni? 2. Utóbbi esetben melyik vonal vétetik igénybe? 3. Ha egy városból többen jönnek, sziveskedjenek lehetőleg egyszerre fenni meg a bejelentést. 4. A bejelentéssel egyidejűleg közlendő, tartatik-e igény az elszállásolásra? Hangsúlyozzuk legvégül, hogy az igazg. választmány

hogy egyik rokonom kegyét se fogom igénybe venni. Én tovább mentem. Én még vőlegényem kegyét sem fogadom el. [Mosolyoglyon csak bátran báró ur, — hiszen az csak egy fűszerkereskedő!] Ön tudja, hogy az utóbbi időkben, hogy megrohantak a hitelezők bennünket. Ez a becsületes ember a kinek házában húzódtunk meg, titkon kielégítette őket s én máig sem tudom mivel vagyok adóssa neki. Csak azt tudom, hogy a szívem az övé, hogy szeretem lelkem egész hevével azt a fűszerkereskedőt. (Nem a keserűség beszél belőlem, báró ur!) Ennek a kereskedőnek az atyja az én atyám segélyével nyitott boltot . . .

— Miután annak a bátyja az ön atyjánál komor nyik volt s hiven szolgált. Igen méltányos!

— Ugy van. Nos, az öreg Hevesi ugy ismerte minden viszonyunkat, mint atyám maga. Előre látta, hogy atyám halála után minden oldalról megtámadnak a hitelezők . . . Ő maga beteges ember már s fia vezeti az üzletet, s így annak hagyta meg, hogy vesse közbe magát. S ő azt oly gyöngéden tette! Tovább mentek . . . Maga az öreg Hevesyné jött hozzám, hogy fogadjam el segélyüket, menjek hozzájuk lakni. Nem mentem. Megakartam mutatni, hogy önmagam is képes vagyok megkeresni a mindennapi kenyeret. Aztán egy perczig sem éreztem aggodalmat, vagy gyöngeséget. Értettem minden kézi munkát s most hasznát vettem. Kibérektem e szerény lakást s még maradt annyi pénzem, hogy gépet vegyek . . . varrógépet. Oh, ez az önök által lenézett középosztály olyan jószívű s olyan jó! [Sokkal jobbak, mint önök; de azt nem mondom.] Először tartózkodók voltak irányomban; de később elhalmoztak gyöngédséggel, jóssággal; elárasztottak munkával. S a munka éltető elememmé vált. Reggeltől estig itt görnyedek varrógépem mellett s még soha hátfájást sem éreztem. Erős vagyok . . . Hajdan „jucker leánynak“ hívtak, hiszen emlékszik reá? Emlékszik, hogy a legszilajabb paripát megtudtam fékezni kezimmal, s mennyivel könnyebb annál a varrótól! Nyakra-főre kaptam a szemrehá-

külön meghívókat már, csak az idő rövidsége miatt sem küld. Az ünnepélyt rendező központi bizottság nevében. Dr. Nagy Mór, alelnöke.

Városi közgyűlés.

Városunknak e hó 13-án rendkívüli közgyűlése volt s a tárgyak fontossága, de leginkább a vasuti ügy oly szép számmal hozta össze a városi képviselőket, hogy a gyűlésterem egészen megtelt.

Szilágymegye törvényhatósági bizottságának rendelete, melyszerint a város gyámpénztárának az 1884. évről beteriesztett számadása 4186 frt 74 kr. takarékpénztári és 3035 frt 8 kr. kötvénybeli tőkemaradvánnyal, ugy az ennek alapján készített számadási mérleg jóváhagyatott s számadó pénztárnok Kedves György a szokott óvások fenntartása mellett feloldatott, — tudomásul vétetett s a jelzett határozat számadó pénztárnokkal közöltettni rendeltetett.

Kraszna nagyközség átiratára, melyszerint belevetett nyilatkozat tételre kéri fel a várost arra nézve, hogy országos vásárjait a szilágynagyfalusi országos vásárok után közvetlen következő hétfő és kedd napokon tarthassa. Kimondotta a közgyűlés, hogy a mennyiben a tervezett országos vásárjait napjai közül a június hó 22, 23., valamint a szeptember hó 28. és 29. napjaira esők Sz.-Somlyó városában a június hó 26. és szeptember 25. napját magában foglaló hetekben lévő csütörtök és péntek napokra eső országos vásárok napjaival közelségbe esnek s a mennyiben a nagyfalusi Margit napja utáni június hó 17. és 18., valamint a szent Mihály napja előtti szeptember hó 23. és 24. napokra eső országos vásárok is e város országos vásárjaira káros hatással vannak s ily három szomszédos községnek egymsután következő országos vásárjai az ipar és kereskedelemre — egyszóval az eladó és vevő közönségre csak is káros befolyással lehetnek — ez okon az említett napokra tervezett országos vásárok megtarthatásához hozzá nem járul.

Szabó Ferencz és érdektársai által beadott kérelem alapján t. ügyész Faragó Sándor elnöksége, Tamko Bertalan, Somogyi Kálmán, id. Páskuj József, Veverán József, Orosz Simon, Ruzsika István, Szabó Ferencz és Telegdy Márton képviselőket megbizta a közgyűlés, hogy a törvény és erre vonatkozó rendeletek korlátain belül készítsenek egy szabálytervezetet a saját termésű borok pecsételt üvegenkénti eladásának módjait iránt, — utasítatván ezen bizottság, hogy ezen szabálytervezetet terjeszse be mielőbb, hogy ez sürgősségénél fogva egy e czélra összehívandó rendkívüli közgyűlésen tárgyalható legyen.

Geneszy Sándor, Nagy László, Tamko Bertalan, Somogyi Kálmán és Ruzsika István a Szilágymegye vasutépítési érdekeltségének Sz.-Somlyó városában megbízott tagjai ugys mint városi képviselők által beadott indítvány alapján egyhangulag hozott határozatával kimondta a közgyűlés, hogy a Zilah-N.-Károly-Sarmaság-Sz.-Somlyó helyi érdekű vasutársaság által kibocsátandó 100 frtos törzsrészcvényekből 100 darabot, — összesen 10,000 frtot névértékben vásárol s kötelezi magát arra, hogy ezen 10,000 frtot 10 egymásután következő év alatt évenként 1000 frtjával a tervezett vasut társaságtól a befizetés iránt vendő felszólítástól számítandó 60 nap alatt a zilah-N.-Károly-sarmaság-sz.-somlyói helyiérdekű vasut pénztárába befizeti, miért is ezen összeg egy évi részlete

nyó leveleket rokonaimtól, ismerős barátnőimtől, a kik erővel kiakartak emelni a salakból. Szegények! Kárba veszett minden fáradságuk. Ah, én ugy éreztem, hogy sokkal-sokkal föltűttük állók! (— Parbleu! Ez a leány valóságos hösnő!)

— Az öreg Hevesyné mindennap vendégem volt. Elárasztott szeretettel, meleg szíve minden jósságával, anyai jó tanácsaival. Büszkeségének nevezett s én nem pirultam el, mert annak a ki szeret, szabad engem így neveznie. Kért, hogy fogadjam el anyámnak én őt, kinek ugy sincs senkim!

(— Ahá! Rendesen így szokott kezdődni! Az anya kéri, hogy őt fogadja el a leány anyjának, hogy így a fiával testvér lehessen. Aztán jön a többi. Ömlengenek, szerelmi nyilatkozatok! Interessant kezd lenni!)

— És ebben az ajánlatban nem volt semmi utógondolat, semmi számítás. Ez a kör a melyben jelenleg élek nem szenved abban a hibában, a miben az önök magas társadalmi köre, a hol minden csak tettetés, a melynek rugója önző érdek, kicsinyes számítás.

— [Mon Dieu! Ez a leány olvas a gondolatokban is! Jó lesz itt semmi rosszat nem gondolnom.]

— Két hó mult el s én ez alatt többször láttam a fiatal Hevesyt, ki tisztelettel köszöntött s mindig a legnagyobb tartózkodással viseltetett irántam. Ő szép, derék fiatal ember, a kinek van szíve és gyöngéd, mint a minő nincs több a férfiak között. Ő megszeretett és én viszonzám érzelmeit. Megkértem kezemet és én „ig-n“-t mondtam s most jegyese vagyok; de azért ő soha nem volt nálam egyedül; annyira gyöngéd, hogy valahányszor itten látogatást teszen édes anyja mindannyiszor itt időzik nálam. Ez a története annak tisztelt báró ur, a mit ön kíváncsi volt tudni.

— Csinos kis novellette valóban! szólt most báró Ferthőy gunyosan. Nagyon lekötelezett vele. De az istenért gondolja meg mit teszen! A mint mondam engem direkt nővérem kért fel, hogy tegyem meg e lépést. Kegyed nekünk legközelebbi

már a jövő évre készítendő költségeloirányzatba lesz felveendő, továbbá:

Kötelezi magát a város arra is, hogy ha a pályaház a sz.somlyói állomáson a „vadtérten“ jelöltetik ki, a szükséges területet és építkezési anyagokban 400,000 drb téglát és 25 öl követ ad.

Polgármester és főjegyző felhatalmaztattak a kötvénynek — annak idejében — a város nevében ily értelemben leendő kiállítás és aláírásával. Ezen határozatról a megyei érdekeltség és a szükségelt további intézkedések megtétele céljából polgármester értesítették.

V.

A magyar vidéki lapszerkesztők és kiadók 1885. augusztus hó 24 és 25 én tartandó kongresszusának programja.

Aug. 23-án este 9 órákor: Találkozás; ismerkedési estély a Hungária száló egyik termében.

Augusztus 24-én: D. e. fél 10 órákor a kongresszus megnyitása az Írók és művészek társaságának helyiségében.

Tárgysorozat:

1.) A kongresszus megalakulása; tisztikar választása.

2.) A kongresszus céljának vázolása.

3.) A vidéki hírlapírók egyesületének megalakulása. Ideiglenes választmány és alapszabályokat kidolgozó bizottság megválasztása. Az alakuló közgyűlés helyének és idejének megállapítása.

4.) A segélyező és nyugdíjzövetkezet megalakulása hasonló módon.

5.) Indítványok.

D. u. 1 órákor társas ebéd az Írók és művészek helyiségében.

Társas ebéd után közös kirándulás a kiállítás megtekintésére.

Este színházlátogatás külön csoportokban.

Augusztus 25-én. D. e. fél 10 órákor a kongresszus folytatása.

Tárgysorozat:

Kiadók és szerkesztők közötti viszony szabályozása.

Vidéki és fővárosi sajtó.

A hírlapkiadók szövetségének megalakulása.

A hirdtési ügy szabályozása. Hirdetési bélyeg.

Indítványok.

Este 9 órákor társasvacsora.

A kongresszus ügyrendje:

1.) A kongresszust a kezdeményezők nevében Roboz István, a „Somogy“ szerkesztője nyitja meg.

2.) Ezután következik a kongresszus tisztikarának megválasztása.

A tisztviselői kar áll egy elnök, egy alelnök két jegyző és egy pénztárnokból.

A tisztviselők választása közfelkiáltással, vagy 10 tag írásbeli kívánatára titkos szavazás útján történik.

3.) A választás után következik a kongresszus tárgysorozatának letárgyalása.

4.) Az előre bejelentett indítványokon kívül — az idő rövidsége miatt — oly indítványok is tárgyaltnak, melyek a kongresszusi ülés tartalma alatt az elnökhöz írásban benyújtottak.

5.) A szólni kívénók a jegyzők valamelyikénél előzetesen jelentkezni tartoznak. A tagok csakis a felfejzés sorrendjében szólhatnak.

rokonunk s a család szívesen fogadja biztositom! Még egyszer kérem, hagyja el e kis viskót, szakitson fűszeresével s költözzön hozzánk. Nővérem, kegyednek nővére, barátnője s anyja lesz egy személyben. Még az nap mikor elhatározta magát elutaznak a gerliczi birtokunkra s ott töltenek egy egész nyarat s mire vissza kerülnek feledve lesz az egész szeszélyeskedés, s kegyed vissza lesz adva a világnak.... Adél, Adél dolgozkodzzék! Láss a lépést még előbb megtettem volna, de külföldön voltam s az egész komédiáról nem tudtam mit sem. A mint haza érkeztem s értesültem a dologról, mindjárt ez volt első gondolatom. . . . Vagy eifeledte már a régi boldog gyermekkort, mikor magát „kis feleségem“-nek hívtam s mikor még maga csak tegezett engem?... Gondolja meg, hogy ezzel tartozik megboldogult atyja nyugalmának. Egy Héthársy Leó leánya nem tévesztheti szem elől társadalmi állását! Vagy istenem, mit is mondjak! Gondolja el, hogy majd ha évek múlva találkozunk s én lehajlok önnek kezét csókolni, mint fogja az kivenni magát, ha el kell dugnia kezét, mert a sáfrán szag érzik rajta! Hahaha! No igen, mert kedves férjének segített a pakolásban. Hahaha!

Héthársy Adél büszkén emelte fel fejét s le-sujtó tekintetet vetve a báróra, szólt:

— Elég legyen a gunyból uram! Önnek nincs joga ahhoz, hogy kiméletlen legyen hozzám. Azért a kit szeretünk örömet megteszünk mindent.

— 'Sz jól van nő! Most még ábrándokban ringatódzik, de majd föl fog ébredni egyszer! Engedje az ég ne legyen olyan keserű az ébredés, mint a hogy én hiszem. No persze most az a két-három kis szoba . . . egyedüli ékszerével, a tisztasággal . . . egy-két borzas poronty . . . illedelmes segéd, ki egy asztalnál eszik önnel és sejtíve beszél, mert azt hiszi, hogy az uras . . . zsörtölődő vásárlók, kik keveslik a vásárolt rizsfását . . . Ez most mind regényes! Hahaha! Megténasszonyozzák a suszterinasok s kezét csókolnak a vásárló szobaleányok....

6.) Az elnök a szónok felett a szokott parlamentaris fegyelmet gyakorolja. Meginthei, rendreutasit-hatja, sőt, ezek sikertelensége esetén, megvonja tőle a szót.

7.) A kongresszus határozatképes, ha legalább 30 tag van jelen.

8.) A kongresszusban való részvételre a jelentkezőknek kiszolgáltatandó részvételi jegy jogosit.

9.) A kongresszus jegyzőkönyveit a kongresszuson képviselt valamennyi lap közölni köteles.

10.) Egy résztvevő — írásbeli meghatalmazás alapján több lapot — képviselhet.

11.) E képviseltek az egybehívóknál előre bejelentendők.

12.) A kongresszus tagjai számára esetleg kieszközölendő kedvezmények a kongresszus határideje előtt a lapok útján tételnek közzé.

13.) A kongresszus részvételi díja — a költségek: nyomtatványok, posta stb. fedezésére — minden tag után két forint, mely összeg vagy előre beküldendő, vagy a kongresszus megnyitakor Budapesten fizetendő.

A kongresszusban való részvételre a jelentkezési határidő meghosszabbittatik augusztus hó 16-áig.

Adományok a sarmasági égettek javára:

a) Az egyház javára:

Eddigi gyűjtés 195 frt 70 kr.

Ujabb adományok!

A sz.-somlyói veres-kereszt

nő-egylet 50 frt — kr.

Tiszt. Viski Pál ur gyűjtése*) 7 frt 45 kr.

Összesen: 253 frt 15 kr.

b) A községi károsultak részére:

Eddigi gyűjtés 34 frt 50 kr.

Ujabb adományok:

Tiszt. Viski Pál ur gyűjtése 7 frt 45 kr.

A sz.-somlyói műkedvelő

ifjuság , 45 frt — kr.

Összesen: 86 frt 95 kr.

c) Papi családnak:

Eddigi gyűjtés 22 frt 50 kr.

Ujabb adományok:

Tiszt. Viski Pál ur gyűjtése 11 frt 65 kr

Összesen: 34 frt 15 kr.

Ezen kívül Zovány községében aláíratott 233 liter gabona, mely 3 részre osztandó az egyház, község és papi család között.

A sarmasági tűzkarosultak részére hozzám ufolag a következő kegyes adományok jöttek be:

A „krasznamegyei takarékpénztár egyesülettől“ 25 frt — kr.

Tek. Domokos András mo-

jádi postamester urtól 2 frt — kr,

*) Az adakozók névjegyzékét térszűke miatt csak lapunk jövő száma hozhatja. Szerk.

Majd fel fog ébredni még kegyed! No isten vele, én távozzom!

A leány nem szólt semmit, csak egy végtelenül szánakozó pillantást vetett a nemes báró felé, s az a gondolat olyan sokat beszélt. De azt csak az tudja megérteni, a kinek szíve van. . . . „Szegény, szegény te — így beszélt az a pillantás, — a kinek szíve nincsen, a ki nem érzed, hogy milyen végtelen kincs bírti egy szívet osztatlanul, a mely tudjuk, hogy értünk dobban; egy lényt a kinek minden gondolata, minden érzelme, minden vágya csak egy másik lényhez van fűződve, azért tesz, azért gondolkodik, azért küzd, fárad . . . csak azért él. . .“

— Tehát utolsó szava? kérdé a báró cylinderét és söté pálczáját véve.

— Az, hogy én boldog vagyok, hogy van egy lény a kiért éljek. Utolsó kívánságom pedig az, hogy hagyjanak békét nekem s feledjenek el engem lenézett szegénységemben fűszeres férjemmel .. Adieu, adieu!

*

— Mit kerestél nálad az a báró kedves leányom? kérdé a jóságos arczu Hevesyné dél után, a midőn Héthársy Adélnál a szokásos délutáni látogatást tette.

Adél habozott a felelettel.

— Na légy őszinte piczikém, tudod, hogy az én lelkemet nem lehet megcsalni, szólt az öreg nő s oda vont a nemes alkotásu fejecskét az ölébe.

— A szívét kereste szegényt! Azt hitte, hogy nálam felejtette s azután jött reá, hogy a . . . a. . . cylinderében van.

. . . Asszony és leány könyekig kacagtak ezen a bohóságon . . .

Tek. Vadasdy Kálmán ur br.

Kemény Kálmán ur maros-vécei jószág igazgatójától . . . 10 frt — kr.

Goldner Herman sarmasági lakos izraelitától (maga is mint égett) a községháza felépítésére . . . 5 frt — kr.

Tek. Nagy Dezső ur sarmasági lakostól 1 frt — kr.

Tek. Dobai Antal haraklányi birtokos urtól 10 köből rozsz.

Az egyház részére.

Tek. Domokos András mo-jádi postamester urtól 5 frt — kr.

Goldner Herman sarmasági lakostól 6 frt 26 kr.

A tek. alispán ur által zilahi törvényszéki elnök ngs Keizler

Imre ur adománya az egyh. részére 20 frt — kr.

Az egyház és a szerencsétlen tűzkárosultak nevében a leghálásabb köszönettel

Sarmaság, 1885. aug. 16-án

Csete György, segélyezési b. elnök.

A sarmasági tűzkarosultak javára az általunk rendezett előadáson felülfizettek: Mélt. br. Bánffy György ur 4 frt 40 kr; ftd. Trusza Lajos ur 4 frt 40 kr, nt. Nagy László ur 1 frt 50 kr, Virág Lajos ur 50 kr, Ajtai Albert ur 1 frt 50 kr, Gencsy Sándor ur 50 kr, dr. Láng Jakab ur 50 kr, tiszt. Szebenyi Gyula ur 40 kr, özv. br. Györfly Adolfné 1 frt, Liedermann Emil ur 40 kr. Papp Tódorné urnő 30, Grieger György ur 50 kr, ifj. Oláh Károly ur 50 kr, N. N. 40 kr melyekért fogadják, a felségélyezendők nevében, köszönetünket. Nem mulaszthatjuk e helyen is legmélyebb kö-zönetünket nyilvánítni t. Virág Lajos urnak, Bund Matild, Páskuj Mariska, Erzsike és Anna kisasszonyoknak, Mártonffy Miklós urnak, kik személyesen és t. Józsa Gyula urnak ki a maskirozáshoz szükséges anyagok minden díj nélküli átengedése által, járultak hozzá az előadás sikeréhez. Végül nemmulasztjuk megemliteni, hogy Bibárcz János fodrász ur, ki habár nem fodrásza a t. műkedvelő társulatnak, mégis volt szíves a szakmájába vágó dolgokat díj nélkül elvégezni, fogadja köszönetünket. Az előadás jövedelme 71 frt 4 kr volt, melyből 45 frt tiszta jövedelem a sarmasági tűzkarosult lakosok részére e lap szerkesztőségébe letéttetett.

A tanuló ifjuság.

Fogadják a nemes keblü gyűjtők és adakozók az egyház és község nevében, legforróbb köszönetünket.

Különfélék.

* **Lapunk mindazon** szíves megrendelőit, a kik az elhunlt 2 évnegyedre vagy azok valamelyikére és a folyó negyedre az előfizetési összegeket még ez ideig nem fizették: felkérjük szíveskedjenek azt a kiadóhivatal vezetőjéft. Virág Lajos urhoz (városház, főjegyzői iroda) lehető rövid idő alatt beküldeni, hogy kötelezett-égeinknek mi is eleget tehessünk. Szerk.

* **A sz. szólnoki** ref. egyházmegye több egyházi előljáróságának megkeresése folytán ezen helyen is kijelentem, hogy a sarmasági tűzkarosult egyház részére a gyűjtés nem mulhatlan befejezendő a körlevélileg kitűzött határidőben, hanem szíves készséggel bele egyezem, hogy a gyűjtés szeptember 15 esetleg azon hónap végéig folytatassék. Arra kérem azonban az egyházak előljáróságát hogy az időhaladék fokozott tevékenységre ösztönözzé. Sz.-Somlyó, 1885. aug. 18. Nagy László*) esperes.

* **Meghívás.** Szilágymegye községi és körjegyzői együletének alábbirt választmányi tagjai u. m. Mica László, Ady Sándor, Filep Gábor, Kovács János, Horváth Lajos, Filep György, Papp Octavian, Mártonffy Kajetán, Orosz János, Opris Sándor, Józsa János, Dallei Dániel, Bojtor János, Ady János, Papp János, Kajetán Kálmán kartári bizalommal felkéretnek, hogy az e megyebeli községi körjegyzők hivatalos ügyköréhez tartozó működéseik s írásos munkálataik díjazásának szabályozása, s illetőleg egyöntetű megállapítása tárgyában a megyei tek. alispáni hivatalnak 7418—1885. sz. a. alólírott egyleti elnökhöz intézett felszólításában megjelölt szabálytervezet megvitatása, kidolgozása, s ezen elkészítendő tervezetnek a megyei tekintetes közgyűlés által leendő elfogadása s végleges megállapítása céljából fenntisztelt alispáni hivatalhoz mihamarább betervezhetőse végett, Zilahon f. é. augusztus 30-án reggeli 8 órákor a megyeház gyűléstermében tartandó választmányi gyűlésben mulhatlanul megjelenni szíveskedjenek. Célzszerű volna, ha mindenik tagtárs ur ottani jegyzői körben a községi alapszabályok nyomán divó díjakról részletes jegyzéket hozna be magával, mely adatok a kitűzött munkálatot lényegesen megkönnyítenék az azokfeletti tanácskozás rendén. Kraszna, 1885. aug. 16-án. Farczády Mihály, egyt. elnök.

* **Vágh Mihály** kereskedő urnak a hirdetés rovat alatt olvasható értesítésére ezen helyen is felhívjuk t. olvasóink figyelmét.

*) Kérem a „Szilág“ tek. szerkesztőségét ezen soroknak becses lapja legközelebb megjelentő számában leendő átvételére.

Itt biz ezt rosszul teszik a kolozsvári románok. A kik a „Tribuná“-t ilyen közleményekkel látják el, azokban hiányzik a türelmesség és hazafias jóakarát; nem lenne csoda, ha ilyenmő insultusnak komolyabb következményei volnának. De nem fognak lenni

Már mielőtt létesült volna, vesztett hírét költötték az erdélyi magyar cult.-egyletnek.

Ujságokban nyíltan, sugdosva a társadalomban híresztelték, hogy az egylet az oláhság megsemmisítésére alakul.

A turbulens elemek indították meg e híres telést; s azon turbulens elemeknek sikerült általános hitelt szerezni annak, a mit híreszteltek. Ha a magyar culturegylet itt-ott tánczvigalmakat rendeznek, még az egészen komoly irányú és hazafias gondolkozású román férfiak is attól távol tartották magukat, nehogy az oláh lapokban megtámadásnak legyenek kitéve.

Azt lehet mondani, hogy az erdélyi cultur-egylet ellen, habár nincs megalakulva még a legnagyobb ellenszenvet költötték fel országrész szerte. Helytelenül és szerencsétlenül.

A dolog élére van állítva, e téren román és magyar, gyűlölt ellenséget látnak egymásban. A magyar ellenséget lát azért, mert lépten-nyomon ilyen tapasztalat sajtóban, népvézetőkben.

Ezt a feszült viszonyt a culturalis-téren meg kell változtatnunk.

Mi románok hagyjunk fel az izgatással, mert arra most absolute semmi alappal nem bírunk. A culturegylet egyetlen románnak sem facsarta ki a nyelvét, az egész natio oly ép, mint volt bármikor. Nyelvünk-től az az egylet nem foszthat minket s lelkemben meg vagyok győződve, hogy nem is akarja, de ily lehetetlen munkát nem is akarhat.

Hatalmas fegyver mindenestre az izgatók kezében, hogy minket nyelvüinktől akarnek megfosztani. De okos ember belátja, hogy ez nem lehetséges, a templom és iskola a kezükben van.

Nem akar a cultur-egylet egyebet, mint a magyar culturát, az az iránti érdeklődést általánossá tenni s különösen a hazafias érzést fejleszteni.

Es ez rendén van. E kötelesség, a mi eddig el volt mulasztva. Minket ez a törekvés nem bánthat: e törekvést nekünk támogatnunk kell.

Mi baj lehet abban, hogy a román ember gyönyörködni fog tudni valamely művész magyar esztétikájában; lelkesedni lesz képes egy Petőfi költeményein; bámulni fogja Aranyt és Deák Ferencz bölcsessége előtt kalapot emel? Mi baj lehet abban, hogy criticus időkben a magyarokkal mi is felkiáltunk: „Életünket és vérünket a hazáért, a királyért!”

Az erdélyrészi culturegylet nem akar és nem akarhat mást, mint oda fejleszteni minden polgárban a hazafias érzést, hogy a fennebbi módon kiált-hasson fel.

A cultur-egylet a békét akarja megállandósítani nemzetségeik között és azt a törekvést üdvözlünk és támogatnunk kell.

Vissza tehát az igatás fegyverével. A ki ezt használja, az rossz hazafi!

Es itt tanácsolnék egyet a biggadt gondolkozású román férfiaknak. Ne csak ne izgassanak a culturegylet ellen, hanem annak közgyűlésén vegyünk részt. Nem azoknak szólok én, a kik füllel bírnak és nem hallanak, szemmel bírnak és nem látnak; a kik nem az állam multjának dicsőségén csüngnek; szólok azokhoz, a kik ez ország alkotmányát magukénak vallják.

Az izgatás igen messze ment; kártékony hatása lépten-nyomon tapasztalható, — úgy, hogy a valódi

menni. a másik sorra térnek át, vagy ha kanyarodónál találkozunk szembe, a jobb érzelműek hirtelen a kirakatok felé fordulnak s azon találnak nézni valót. Vannak aztán olyanok is, a kik mosolyogva állanak meg s föltéve monoklijukat, lakásom után kérdezősködnek! Hahaha! — Nem a keserűség beszél belőlem! Nem! Avagy érzi-e hangomban a sarcamusznak csak legkisebb árnyát is? Engem nem bánt a fényes társaság művelt tagjainak lenézése... én, én büszke vagyok arra, hogy szakítottam multammal s nem estem el csüggedve a fél uton. Úrnőnek neveltek és szegény leány lettem s becsületes leány vagyok...

A méltóság szent varázsa ömlött el a leány halvány arcán. Sötét szemei felragyogtak s nem a megsértett dacz elégtétele, hanem egy nemes, büszke lélek felmagasztosult fénye csillogott azokban, a mely előtt báró Ferthőy pislogva sütötte le szemét, s látszott, hogy itt egy érzékeny frázissal akar közbe szólni, de a leány utját vágta annak.

— Ön most dicsőíteni akar ugy-e? Magasztalni erélyemet, magasztalni lelki nagyságomat? Hagyja el! Nem érdemes szóra sem. A mit tettem, kötelességből tettem s a legnagyobb önzésből. Vagy nem önzés-e tőlem, hogy megfosztottam önöket attól a kedves mulatságtól, hogy mint koldus meghúzódva egy gazdag ismerősöm házában s annak kegyét éve, továbbra is részt vegyek az önök körében s úgy tegyenek velem, mint a szegény Gellen-czey Piroskával, ki mint barátnő szerepel báró Radácskaynál s olyan jól megnevezteti a társaságot, mikor annak elviselt rongyaira reá fogja, hogy amerikai tábornok nagybátyja küldte New-Yorkból? Gunyból udvarolnak neki s ő szegény jó pénz gyanánt veszi azt. Nem veszi észre, hogy az idő cimult, s a kis comtesse, kit karjain ringatott már szintén eladó leánynya serdült s nagy kegy az neki, hogy azzal — tegeződhetik! Hahaha! Hagyjanak önök magamra! Szegény anyám mikor meghalt [ne törölgesse szemeit, lássa én nem sirhatnám:] halálos ágyánál megfogadtatta velem,

románoknak komolyan meg kell ragadniok minden esz-köz, a melyvel a közbékét, a kölcsönös egyetértést megerősítik. Ragadjuk meg az alkalmat a magyar culturegylettel is, támogassuk annak törekvéseit; vegyünk részt annak alakuló közgyűlésén.

* Az ünnepély. Meghívó. Az „Erdélyrészi Magyar Közművelődési Egyesület“ f. a. u. g. hó 30-án és 31-én (vasárnap és hétfőn) tartja meg ünnepélyes első rendes közgyűlését Kolozsvárt. Ez ünnepélyes tisztválasztó közgyűlésre a szavazatképes (a tagdíjaik első részletét lefizetett örökös alapító és rendes) tagok ezennel tisztelettel meghívataknak. A testületek küldöttek által képviseltetik magukat. Kolozsvárt, 1885. aug. 13. Dr. Haller Károly elnök. Az ünnepély programja. Augusztus 30-án. 1. Reggel 8 órakor a Budapest és Brassó felől érkező külön vonat fogadása; felvonulás zenével, fellobogózott kocsikkal és nép-banderiummal a város háza elé, hol dr. Haller Károly polgármester és egyesületi elnök az erdélyről üdvözlő a vendékeket. Elszállásolás. 2. Délután a város megtekintése a kalauzoló-bizottság vezetése mellett. 3. Délután 11 órakor előkészítő gyűlés. 4. Gyűlés után társas-ebéd. 5. Délután kávé a sétatéri kioszkban; a sétatér és lövölde megtekintése; diszlövészlet. Kirándulás Monostorra. 6. Este 7 és fél órakor díszelőadás a nemzeti színházban. 7. Előadás után ismerkedési estély. Augusztus 31-én. 1. Reggel 8 órakor gyűlékezés Nagy Gábor kávéházában, felvonulás a Fellegvár-ra. 2. D. e. 10 órakor a közgyűlés. 3. Közös díszebéd. 4. Megtekintése a város nevezetességeinek a kalauzoló-bizottság vezetése mellett. 5. Színház társas-vacsora. Felhívás. A közgyűlés ünnepély-rendező bizottsága fölkéri az elnöki meghívóban foglalt mélyen tisztelt tagtársakat, az itt következő pontok figyelembevételére: A m. kir. államasutak városi menetjegy irodája aug. 30-ra Budapestről és Brassóból külön vonatokat indít Kolozsvárra. A vonatok állomáshelyei külön plakátokon lesznek jelezve a menetjegy iroda által s a megérkezés egyszerre történik reggel nyolcz órára. Az egyesület ezenkívül kedvezményes jegyekért folyamodott a m. kir. államasutak, a magyar nyugati, a kassa-oderbergi, a magyar északkeleti, az arad-körösvölgyi és a szamosvölgyi vasutak vezérigazgatóságaihoz. Azok tehát, a kik a különvonatot nem vennék igénybe, a záros határidőn belül való bejelentés alapján a kedvezményes jegyek használata mellett utazhatnak, mely esetben Kolozsvárt a vonatok rendes érkezése ez: Reggel 5 óra 58 perczkor gyorsvonat érkezése Brassó felől, Reggel 6 óra 43 perczkor személyvonat érkezése Budapest felől. (Reggel 10 óra 16 perczkor a szamosvölgyi vonat érkezése.) Délután 5 óra 56 perczkor személyvonat érkezése Brassó felől. Este 10 ó. 1 p.-kor gyorsvonat érkezése Budapestről. Megjegyezzük azt is, hogy a különvonatok 50—60 %-os menettéri jégei 14 napra fognak szólni. A szamosvölgyi vasut igazgatósága ez érvényességet szept. 2-ig tűzte ki. A vizsautazás bármely személyvonattal történhetik. Kérjük ezeketán a mélyen tisztelt tagtársakat, kegyeskedjenek az „E. M. K. E. ünnepély-rendező bizottsága“ ez. alatt alólirottak f. hó 22-ig tudatni: 1. A külön vonaton, vagy kedvezményes jeggyel szándékoznak-e utazni? 2. Utóbbi esetben melyik vonal vétetik igénybe? 3. Ha egy városból többen jönnek, sziveskedjenek lehetőleg egyszerre tenni meg a bejelentést. 4. A bejelentéssel egyidejűleg közlendő, tartatik-e igény az elszállásolásra? Hangsúlyozzuk legvégül, hogy az igazg. választmány

hogy egyik rokonom kegyét se fogom igénybe venni. Én tovább mentem. Én még vőlegényem kegyét sem fogadom el. [Mosolyoglyon csak bátran báró ur, — hiszen az csak egy fűszerkereskedő!] Ön tudja, hogy az utóbbi időkben, hogy megrohan-tak a hitelezők bennünket. Ez a becsületes ember a kinek házában huzódtunk meg, titkon kielégítette őket s én maig sem tudom mivel vagyok adóssa neki. Csak azt tudom, hogy a szívem az övé, hogy szeretem lelkem egész hevével azt a fűszerkereskedőt. (Nem a keserűség beszél belőlem, báró ur!) Ennek a kereskedőnek az atyja az én atyám segélyével nyitott boltot...

— Miután annak a bátyja az ön atyjánál komornyik volt s híven szolgálta. Igen méltányos!

— Ugy van. Nos, az öreg Hevesi úgy ismerte minden viszonyunkat, mint atyám maga. Előre látta, hogy atyám halála után minden oldalról megtámad-nak a hitelezők... Ő maga beteges ember már s fia vezeti az üzletet, s így annak hagyta meg, hogy vesse közbe magát. S ő azt oly gyöngéden tette! Tovább mentek... Maga az öreg Hevesyné jött hozzám, hogy fogadjam el segélyüket, menjek hozzájuk lakni. Nem mentem. Megakartam mutatni, hogy önmagam is képes vagyok megkeresni a mindennapi kenyeret. Aztán egy perczig sem éreztem aggodalmat, vagy gyöngeséget. Értettem minden kézi munkát s most hasznát vettem. Kibéreltem e szerény lakást s még maradt annyi pénzem, hogy gépet vegyek... varrógépet. Oh, ez az önök által lenézett középosztály olyan jószívű s olyan jó! [Sokkal jobbak, mint önök; de azt nem mondom.] Először tartózkodók voltak irányomban; de később elhalmoztak gyöngédséggel, jószággal; elárasztottak munkával. S a munka életető elememmé vált. Reggeltől estig itt görnyedek varrógépem mellett s még soha hátfájást sem éreztem. Erős vagyok... Hajdan „jucker leánynak“ hívtak, hiszen emlékszik reá? Emlékszik, hogy a legszilajabb paripát megtudtam fékezni kezimmal, s mennyivel könnyebb annál a varrótnál! Nyakra-főre kaptam a szemrehá-

külön meghívókat már, csak az idő rövidsége miatt sem küld. Az ünnepélyt rendező központi bizottság nevében. Dr. Nagy Mór, alelnöke.

Városi közgyűlés.

Városunknak e hó 13-án rendkívüli közgyűlése volt s a tárgyak fontossága, de leginkább a vasuti ügy oly szép számmal hozta össze a városi képviselőket, hogy a gyűlésterem egészen megtelt.

Szilágymegye törvényhatósági bizottságának rendelete, melyszerint a város gyámpénztárának az 1884. évről beterjesztett számadása 4186 frt 74 kr. takarékpénztári és 3035 frt 8 kr. kötvénybeli tőkeamaradvány-nal, úgy az ennek alapján készített számadási mérleg jóváhagyatott s számadó pénztárnok Kedves György a szokott óvások fenntartása mellett feloldatott, — tudomásul vétetett s a jelzett határozat számadó pénztárnokkal közöltetni rendeltetett.

Kraszna nagyközség átiratára, melyszerint beleegyező nyilatkozat tételre kéri fel a várost arra nézve, hogy országos vásárjait a szilágymegyei országos vásárok után közvetlen következő hétfő és kedd napokon tarthassa. Kimondotta a közgyűlés, hogy a mennyiben a tervezett országos vásárok napjai közül a június hó 22, 23., valamint a szeptember hó 28. és 29. napjaira esők Sz.-Somlyó városában a június hó 26. és szeptember 25. napját magában foglaló hetekben lévő esőtörtők és péntek napokra eső országos vásárok napjaival közelségbe esnek s a mennyiben a nagyfalusi Margit napja utáni június hó 17. és 18., valamint a szent Mihály napja előtti szeptember hó 23. és 24. napokra eső országos vásárok is e város országos vásárjaira káros hatással vannak s ily három szomszédos községnek egymisután következő országos vásárjai az ipar és kereskedelemre — egyszóval az eladó és vevő közönségre csak is káros befolyással lehetnek — ez okon az említett napokra tervezett országos vásárok megtarthatásához hozzá nem járul.

Szabó Ferencz és érdektársai által beadott kérelem alapján t. ügyész Faragó Sándor elnöksége, Tamko Bertalan, Somogyi Kálmán, id. Páskuj József, Veverán József, Orosz Simon, Ruzska István, Szabó Ferencz és Telegdy Márton képviselőket megbízta a közgyűlés, hogy a törvény és erre vonatkozó rendeletek korlátain belül készítsenek egy szabálytervezetet a saját termései borok pecsételt üvegekénti eladásának módjait iránt, — utasítatván ezen bizottság, hogy ezen szabálytervezetet terjeszsze be mielőbb, hogy ez sürgős-ségénél fogva egy e célra összehívandó rendkívüli közgyűlésen tárgyalható legyen.

Geneszy Sándor, Nagy László, Tamko Bertalan, Somogyi Kálmán és Ruzska István a Szilágymegye vasutépítési érdekeltségének Sz.-Somlyó városában megbízott tagjai ugyis mint városi képviselők által beadott indítvány alapján egyhangulag hozott határozatával kimondta a közgyűlés, hogy a Zilah-N.-Károly-Sarmaság-Sz.-Somlyó helyi érdekű vasutársaság által kibocsátandó 100 frtos törzsrészesvényekből 100 darabot, — összesen 10,000 frtot névértékben vásárol s kötelezi magát arra, hogy ezen 10,000 frtot 10 egymásután következő év alatt évenként 1000 frtjával a tervezett vasut társaságtól a befizetés iránt vendő felszólítástól számítandó 60 nap alatt a Zilah-N.-Károly-sarmaság-sz.-somlyói helyiérdekű vasut pénztárába befizeti, miért is ezen összeg egy évi részlete

nyó leveleket rokonaimtól, ismerős barátnőimtől, a kik erővel kiakartak emelni a salakból. Szegények! Kárba vészett minden fáradságuk. Ah, én úgy éreztem, hogy sokkal-sokkal föltűttük állók!

(— Parbleu! Ez a leány valóságos hősnő!)

— Az öreg Hevesyné mindennap vendégem volt. Elárasztott szeretettel, meleg szíve minden jóságával, anyai jó tanácsaival. Büszkeségének nevezett s én nem pirultam el, mert annak a ki szeret, szabad engem így neveznie. Kért, hogy fogadjam el anyámnak én őt, kinek ugy sincs senkim!

(— Ahá! Rendesen így szokott kezdődni! Az anya kéri, hogy őt fogadja el a leány anyjának, hogy így a fiával testvér lehessen. Aztán jön a többi. Ömlengenek, szerelmi nyilatkozatok! Interessant kezd lenni!)

— És ebben az ajánlatban nem volt semmi utógondolat, semmi számítás. Ez a kör a melyben jelenleg élek nem szenved abban a hibában, a melyben az önök magas társadalmi köre, a hol minden csak tettetés, a melynek rugója önző érdek, kicsinyes számítás.

— [Mon Dieu! Ez a leány olvas a gondolatokban is! Jó lesz itt semmi rosszat nem gondolnom.]

— Két hó mult el s én ez alatt többször láttam a fiatal Hevesyt, ki tisztelettel köszöntött s mindig a legnagyobb tartózkodással viseltetett irántam. Ő szép, derék fiatal ember, a kinek van szíve és gyöngéd, mint a minő nincs több a férfiak között. Ő megszeretett és én viszonzám érzelmeit. Megkérte kezemet és én „ig-n“-t mondtam s most jegyese vagyok; de azért ő soha nem volt nálam egyedül; annyira gyöngéd, hogy valahányszor itten látogatást teszen édes anyja mindannyiszor itt időzik nálam. Ez a története annak tisztelt báró ur, a mit ön kíváncsi volt tudni.

— Csinos kis novellette valóban! szőlt most báró Ferthőy gunyosan. Nagyon lekötölezett vele. De az istenért gondolja meg mit teszen! A mint mondtam engem direkt nővérem kért fel, hogy tegyem meg e lépést. Kegyed nekünk legközelebbi

HIRDETESEK

253.—1885.

Ujabb árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § a értelmében közhirrre teszi, hogy a sz.-somlyói kir. járásbiróság 2864—885. számú végzése által.

Tóth Ferencz nagy-váradi lakos javára Incze Béla récei lakos ellen 141 frt — kr tőke, ennek 1884. évi január hó 1-ső napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 40 frt 53 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégített végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1000 frtra becsült. Egy négy ló erejű cséplő gép teljes felszereléssel, nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 2941./885. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, Récsében a községházánál leendő eszközzésére 1885. év augusztus hó 22 ik napjának d. u. 3 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t. cz. 108. §-a szerint készpénzben fizetendő.

Kelt Sz.-Somlyó, 1885. évi aug. 14-én

MÁRKUS GUSZTÁV
kir. bir. végrehajtó.

Szilágymegye alispánjától.
6636—1885. szám.

Hirdetmény.

Szilágymegye részére a következő tűzoltó szerek:

11 darab közép nagyságu 2 kerekű fecskendő,
251 darab kézi fecskendő,
437 „ horog,
368 „ vászon veder,
272 „ bőrveder,
7 „ vízhordó szekér,
6 „ víztartó kád,
12 „ vizes dézsa,
7 „ vizes hordó,
3 „ létra,
10 „ esákány beszerzendő lévén, fel-

hívom a vállalkozni kívánókat, hogy ezen tűzoltó szereknek mily árért és feltételek mellett leendő biztosítása iránt 50 kros bélyeggel el látott ajánlataikat, melyekben az említett szerelvénnyek ára részletesen kitüntetendő — hozzámm legkésőbb f. évi szeptember hó 6-ik napjáig adják be.

Tájékozás végett tudatni kívánom, hogy a szerelvénnyek f. évi október hó végéig a megye székházánál Zilahon lesznek számba adandók, a vállalati ár pedig 2 év alatt, és pedig 1886. és 1887-ik évben négy egyenlő kamatnélküli részletben félévenként utólagosan fog kifizetettetni — Azon ajánlatok, melyek 2 éven túl terjedő részletfizetést hajlandók elfogadni, előnyben részesíttetnek a többiek felett.

A szállítandó szerelvénnyek jóságáért vállalkozó felelős leendő s a beadandó ajánlatokban az is fölemlítendő, hogy az illető a jótállást hány évre hajlandó elvállalni.

A jótállási határidőn belül előforduló javításokat vállalkozó az illető szolgabírói járás székhelyén a felhívás vételétől 15 nap alatt teljesíteni köteles leendő.

Zilah, 1885. augusztus 12-én.

SZIKSZAI LAJOS,
96—1—1 alispán.

Bolt megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy hitelezőimmal eszközölt szerencsés és tisztességes kiegyezésem folytán — üzletem csőd-ügye a zilahi kir. törvényszéknek 3036—1885. sz. a. kelt végzése folytán megszüntetve lett és én üzletemet folyó hó 20-án megint megnyithatom a nagy közönség szolgálatára.

Ajánlom magamat eddigi vásárlóim további bizalmába, s a nagy közönség szives pártfogásába.

Sz.-Somlyó 1885. aug. 19.

Végh Mihály,
98.—1—3. vegyes kereskedő.

CSARNOK

Emlékeim.

Irta P. Szathmáry Károly.

(Folytatás.)

De visszatérve az országos gyűjtemények rendezésére meg kell említenem, hogy igen sok abból, melyet én a bizottságban javasoltam, máig sem történt meg, a mi pedig megtörtént, azt mások érdemeinek rótták fel.

Nem szólaltam fel ellene; mert én csak arra nézek, hogy a mi helyes javítás, bekövetkezzék; nem bánom ha más veszi is el a keresztatyaságot: sőt tapasztalásból tudom, hogy igen helyes néha valamely reform érdemét másokra áthárítani, kik több népszerűséggel, vagy tekintéllyel bírnak, — ha a sikert jobban biztosítják.

A ponyva-irodalom javításának kérdését mind mások, mind én már korábban is felvetették volt a parlamentben; volt egy népes ülés is ezt illetőleg az írók és művészek körében: de csak nem jött semmi létre. Végre magam vettem kezembe a dolgot és megkésztívtén a vállalat programját, felmentem vele Trefort miniszterhez, hol Günczy és Buzogány Áron közbenjárásával sikerült a dolgot keresztül vinnünk. Fájdalom, nem egészen úgy, mint én ohajtottam volna; mert a Bucsánszky Rózsa czég, mely leginkább lett volna hivatva az elterjesztésre, a fényes feltételek dacára sem vállalkozott a „Jó könyvek“ kiadására; hihetőleg vad poétái beszélték le róla. Ennek dacára a vállalatot Révai testvérek min. kiadók vállalkozása mellett megindítottuk és abból ez ideig mintegy negyven füzetnyi jelent meg, melyek 20—30 ezer példányban jutottak a közönség kezébe, ezenfelül 10 ezer példányt maga a kormány oszt ki a néptanítók között. E képes füzetkék számára közreműködőkül sikerült Jókay Móron és Mikszáthon kívül a legjelesebb elbeszélőket megnyernem és a mellett fiatal illusztratorainkat is foglalkoztatnom; és ha a főczél, hogy tudniillik a selejtes ponyva irodalmat a térről leszorítsuk — a korábbi vállalkozó szűkkeblősége, mondhatnám szűkeszűsége miatt nem sikerült is, legalább megkóstoltattuk népünk alsóbb osztályaival a jobbat és most józan belátásától függ, hogy a rossz helyett ezt válassza.

A mi végre a történelmi képcsarnokot illeti: az is a létrejövétel pontján áll. Ő felsége, királyunk a budai királyi palota alatt levő árkádokat engedte át e célra; Trefort miniszter a sikerre juttatás szempontjából bizonyos összeget vett föl költségvetésébe és az országos képtár örét Pulszky Károlyt bizta meg a rendezéssel. A nemzeti muzeum át is engedte már e célra idevonatkozó képeit és metszeteit, mely utóbbiak több ezer példányt tesznek ki, de mindez tulajdonképen csak jelentéktelen kezdet; főurainktól lehetne várni, hogy mindazon őseiket, kik az ország közügyei körül érdemeket szereztek, vagy eredetiben, vagy másolatban átengedjék a gyűjtemény számára, még saját jól megfontolt érdekekben is.

Egy ily gyűjtemény létrehozása igen nagy nemzeti jelentőséggel bír, egy nemzeti pantheon létrejövetele már úgy is csak idő kérdése: és aligha csalódom, midőn azt sejtem, hogy a miniszterelnök az új országházának nagy kupoláját szánta e célra: e gyűjtemény a pantheon létrehozatalánál már kész anyagot szolgáltatna. De van ennek igen sok más nagy fontosságú előnye is: a magyar ifju együtt látva nemzete múltjának nagyjait, hasonló tettekre lelkesülve; a nem-magyar ajku polgár itt tanulná meg, hogy a hazáért szerzett érdemek a haza minden nyelvű polgáránál méltányolva vannak: az író, festő, szobrász és színész készen találná az anyagot tanulmányaihoz és történelmi képeinken, szobrainkon, színpadunokon ritkábban találánánk anachronismusokat.

Mindezeket azon alkalommal, midőn indítványomat az írók és művészek körében megtettem, bőven előadám; és azonkívül az általam szerkesztett emlékiratot nyomtatásban is szétszítottam.

Az írók és művészek társaságáról jut eszembe, hogy mindezen társaságot, mind pedig a Petőfy-nevéről nevezett irodalmi társulatot Szana Tamással és Balázs Sándorral együtt alapítottuk meg.

(Folyt. köv.)

* Sz.-Somlyó város közgyűlése e hó 13-án a Zilah-N.-Károly-Sarmaság-Sz.-Somlyó helyi érdekű vasút-társaság által kibocsátandó 100 frt ért. törzsrészsvényekből 100 darabnak megvásárlását határozta el a kijelentette, hogy ha a pályaház a sz.-somlyói állomáson a „vadkerten“ jelöltetik ki a szükséges területek és építkezési anyagokban 400,000 téglát és 25 öl követ ad.

* Sz.-Somlyó város tisztiorvosa nem szakértő, legalább is ezt a következtetést kell vonnunk a városi tanácsnak egy közelebbiről hozott absurd határozatából, melyet Brüll Izsákné tulajdonát tevő és a folyó év április havában leégett istálló és marhahizláló újbóli felépítését és a nevezett célra leendő használatát az ez ellen többek nevében beadott és nemcsak közegészségi, hanem tűzrendészeti szempontból teljesen indokolt panasz mellőzésével — megengedte dacára annak, hogy a vélemény adásra felhívott városi tiszt orvos, mint szakértő, a bizottság többi (és legkevésbé sem szakértő) tagjaival szemben határozottan és külön vélemény alakjában kijelentette, mikép: — „a kérdéses hizláló felépítését közegészségi szempontból megengethetőnek nem tartja, mert a kifejlődő bűz a levegőt dögleteossé teszi s a közel lakó családok egészségét és életét veszélyezteti.“ — Mire való a t. városi orvos szakértői véleménye akkor a midőn azt a nem szakértők többséges véleménye különböző variatiookban előadott tekintettel „erre“, meg „arra“ féle indoklással ledorongolja? Hanem hát szerencse, hogy a városi tanács határozata még nem bír döntvény erővel és a megye hatósága, hova felebbeztetett bizonyára másként fog gondolkozni és nemcsak az orvosi szakértő véleményt, hanem a városi lakosok közegészségi ügyét is respectálni fogja. — (Beküldetett.)

* A király születésnapján f. hó 18-án a helybeli rom. kath. templomban szokásos módon hálaadó isteni tisztelet tartatott, melyen a városi, a kir. járásbirósági s adóhivatali tisztviselők nagyobb része jelen volt. Némely hivatalok távollétükkel tündökölték. A mise alatt Tapody Tamás gymnásiumi igazgató vezetése alatt egy rögtönzött vegyes kar meglehetősen sikerrel működött közre.

* Vad bosszu. A közelebbi napokban a Récséből Varsolezra. beszolgáló görög kath. lelkész miután észrevette, hogy Varsolezon a gör. kath. ezinteremben a templom körül levő gyümölcsfák közül egy körtefán hiányzik a termésből, s miután a tanító által értesült hogy saját hívei kobzották el, tehetetlen dühében egy fejszével — mit a tanítótól hozott ki — neki ment a körtefának, hogy többől kivágja azt, de miután kifáradván a neves munkában a fa még állott, lerázta róla mind a gyümölcsöt vive hazafelé ama fenyegető szóval, hogy a többi fát is megsemmisí. Vajjon nem jobb tenne-e tisztelendő ur saját híveinek vagdosni le körmeit? Higgye el sokkal nemesebb munkát végezne.

* Halálozás. Knapp Mihályné szül. Hatfaludi Róza — városunk szülötte — előkelő köreink kedveltje e hó 17-én Brassóban elhunyt. Nyugodjanak békében az elhunytak porai.

* A ki szivarozik. Varsolezon egy özvegy uri asszony a második kapáltatás alkalmával ki ment a récei határba megnézni, hogy foly a máléjába a munka s miután elfáradt, egy buza kereszt árnyékába tért hűsölni s gondjait elázódott cigarett-re gyújtott s az égő gyufát meggondolatlanul eldobva, a háta megett lévő kereszt tűzet fogott, csak az ott levő munkások gyors oltására köszönhető, hogy a tűz tovább nem terjedett.

* A sz.-somlyói tanuló ifjuság a sarmasági tűzkárosultak javára f. hó 15-én Benedix „A fogház“ című 4 felvonásos vígjátékát adták elő meglehetősen számú közönség előtt. Megvaljnk örömmel csalódtunk az ifju műkedvelők játékuhoz már előzetesen hozzá kötött gyenge eredményről. Eltekintve egy pár nehezebb jelenettől, oly jól rendezetten és összefüggőleg folyt le a darab, hogy alig hagytak fenn valami kívánni valót. Hubert Iván (Szárász Jónás) a kopott jogtudort személyesíté oly gyakorlott és szerepében belelt játékkal, hogy az est hősnének szanni szokott elismerésből font koszorút habozás nélkül tehetjük homlokára. Bund Matild k. a. (Róza) a már töle megszokott ügyességgel oldotta meg szerepét. Pácay Mihály (Daruvári) Kriszán Károly (Zordi) Veverán István (Buslaki) és Siroko Imrénék (Benkő) voltak még nagyobb szerepei s elég higgadtan s elég nyugodtsággal tölték be helyeiket. Páskuj Mariska k. a. (Sasormi Etelka) az affectoio aristokratikus hölgyet és Páskuj Erzsike k. a. a kis Biri szerepét a legnagyobb etthonossággal tölték be. Hogy mennyire meg volt a közönség játékukkal elégedve, bizonyította az a sok bouque-t, melyly mint egy elismeréstől adózott. Két kisebb szerepet személyesített még Posner Sándor és Moldován János. Az előadást megelőzte Posner Sándortól „Ouverture“ Sarmaságveszedelma hegedűre lehet zenedarab előadásra, a szövegét énekelte Bund Matild k. a. Hogy milyen maga zenedarab, ítéljük meg a zeneítészek, nekünk laikusnk laikusoknak elég tetszhetős volt s Bund Matild k. a. kellemes hangjával mindnyájunkat tapsra ragadt. A sarmaságiak részére hogy mi gyűlt, lapunk más helyén találják meg olvasóink.

* Ertesítés. A n.-enyedi Bethlen-főiskola előljárósága megbízásából értesítem az érdekelteket, hogy főiskolánknál az építkezés miatt a tanév megoyítása elhalasztatik. Szeptember 11, 12, 13. napjain lesznek a beiratások, a pót- és javító vizsgák, 14-én reggel kezdődik meg a tanítás. N.-Egyed, 1885. aug. 13. Dr. Kovács Ödön, rector professor.

* Boldog asszony napi bucsuja volt a helybeli r. kath. egyháznak, f. hó 15-én, mely azonban a kellemtlen idő miatt nem volt olyan népes mint szokott lenni. Ez alkalommal is láttunk ugyan néhány ajtatos öreg asszonyt Káráztelekről, a kik talán úgy érezték, hogy leg több szükségük van a vezeklésre. Az egyházi beszédet fűdő Szilágyi Rezső ilosvai plebános ur tartotta, míg a misét fűdő Trusza Lajos esperes ur végezte fényes segédlettel. A chorus is kitett magáért. Bund Matild, Páskuj Anna és Mariska kis-